

Gange maa man tage den, som man giver sin Stemme, fordi man trods det, man har at bebrejde ham, alligevel anser ham for at være bedre end en anden. Man synes, at hvis man vrager ham, faar man en anden, der maaske i den her omtalte Henseende staar noget bedre, men som i andre Henseender er langt ringere. Man kan derfor neppe sige, at Rigsdagsmændene, naar der da ikke er Tale om store Overdrivelser, ville blive straffede af deres Vælgere for et saadant Forhold.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) sagde ogsaa, at en af de Grunde, hvorfor han var Medforslagsstiller og vilde fastholde disse Paragraffer med deres nuværende Indhold og ikke kunde tænke sig at gaa til Indrømmelser, var den, at Statens Tjenestemænd optog Pladsen for private. Jeg kan ikke se, at det ærede Medlem har Ret i en saadan Betragtning. Det er ikke Statens Tjenestemænd, der tvinge sig ind paa disse Pladser, det have de ikke nogen Adgang til. Naar de spørges, om de ville have et eller andet Bierherv, er det, fordi den, der spørger, hvad enten det er en Privatmand eller et Selskab, mener at være vel tjent med at knytte den paagældende til sin Virksomhed paa Grund af den paagældendes Kvalifikationer og ikke paa Grund af hans Stilling som Tjenestemand. Thi det ere vi alle enige om, at det maa være ganske udelukket, at han kunde faa Tilladelse til at paatage sig eller selv vilde paatage sig et Hverv, der kom i Strid med Statens Interesser. Naar et Selskab eller en Privatmand henvender sig til en Tjenestemand, er det fordi vedkommende mener at være bedst tjent med at knytte netop denne Person til sit Foretagende, og der kan ikke være Tale om, at Tjenestemanden ved at overtage denne Stilling optager Pladsen for en bedre skikket. Jeg vil henstille, at man, naar dette Forslag nu kommer i Udvalg, vil tage Hensyn til baade de Udtalelser, der ere fremkomne her i Dag, og den Henvendelse, der er kommen fra Centralforeningen, saa at man vel søger at opnaa det, som er Lovens Hensigt, men samtidig vælger en for Statens Tjenestemænd saa lempelig Form, at Staten kan sikre sig fremtidigt at have, hvad man vel tør sige den nu har: en dygtig og uafhængig Stab af Tjenestemænd.

Deuntzer: Naar man vil behandle det i Lovforslaget berørte Emne i Lovgivningen, kommer der straks en stor Usikkerhed frem. Der er kun een Ting, som er sikker, og det

er det, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) sagde om Embedsmændenes og Tjenestemændenes Pligter i Almindelighed, nemlig at de ikke maa paatage sig noget Erhverv udenfor deres Embede, saafremt det forhindrer dem i at udføre deres Embedspligt fuldt og godt, de maa ikke paatage sig Bierherv, som komme i Strid med deres Embede, og som gøre dem uværdige til den Tillid og Agtelse, som altid maa være Forudsætningen, naar man skal beklæde et Embede eller en Bestilling i Staten. Det er sikkert nok, men saa snart man kommer videre, viser det sig, at der kommer en meget stor Usikkerhed. Det lader sig ikke nægte, at der ikke er paavist, at der er indtruffet Tilfælde, som retfærdiggøre, at man skrider til en ny Lovgivning paa dette Omraade. Det lader sig heller ikke paavise, at det her er nødvendigt at lukke Brønden til, før Barnet er druknet. Men paa den anden Side kan det godt være, at der har været enkelte Tilfælde af denne Art, og det kan ogsaa godt være, at der er vidtskuende Mennesker, der kunne se saadanne Symptomer paa den fremtidige Udvikling, at de finde det rigtigt at gaa til en saadan Lovgivning som den her foreslaaede. Det tør jeg ikke sige noget om.

Naar man imidlertid ser paa den Adresse, som vi have faaet fra Embedsmændenes Organisation, viser det sig, at den støtter sine Indvendinger mod Lovforslaget væsentligst paa 2 Ting. Man ønsker Adgang til at have Bierherv, fordi Embedsmændene derved faa en Uddannelse, som deres Embede i mange Tilfælde nyder godt af. De komme til ikke altid at sidde paa deres Kontor, men de komme ud i Livet, se andre Forhold og Mennesker. Der er utvivlsomt noget sandt deri. Jeg kan erindre en nu afdød høj Embedsmand, der altid holdt paa, at Folk i hans Departement skulde have smaa Gager, naar de vare unge, for, sagde han, saa tvinger jeg dem til at gaa ud, de faa noget at se, det bliver ikke blot Papir, de faa med at gøre, de komme til at se en hel Del Mennesker og Forhold, og det have de godt af. Det er naturligvis sandt, men hvor meget det har at betyde, er ikke godt at udregne. Embedsmændene sige endvidere i deres Andragende, at Forslaget vistnok vil bevirke, at man faar større Vanskelighed med at rekrutere Embedsstanden med dygtige Folk. Det er meget muligt, men der er ingen, der kan bevise det. Det kan godt være, at det kommer paa en helt anden Maade, end man tænker sig. Naar man ser sig omkring